උරඟ ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කොසොල් රජ්ජුරුවන්ගේ අමාතායෙන් දෙන්නෙක් උනුඋනුන් කෙරෙහි වෛරව වාසය කරන්නාහ. එපවත් රජ්ජුරුවෝ දැන නොයෙක් අවවාද කියාත් උනුන් කෙරෙහි වෛර හරවාගත නුහුනුවාහ. උන්ගේ බන්ධුහුත් අවවාද කියා අරවාගත නුහුනුවාහ, එපවත් සර්වඥයන් වහන්සේ අසා එක් දවසක් අඑයම් වෙලෙහි මහාකරුණා සමාපත්තියට සමවැද බලාවදාරණසේක් ඒ කියන අමාතායෙන් දෙන්නා සෝවාන් වන්ට හේතු ඇති නියාව වදාරා ඉන් එකකුගේ ගෙට උදෑසනක්සේ වැඩ වදාරා ඔහු විසින් පාතුය ගෙණ සර්වඥයන් වහන්සේ අැතුළුගෙට වඩා කැඳ අවුළුපත් ආදීවූ දෙය වලඳවා අන්තයෙහි ඕහට මෛතියෙහි අනුසස් වදාරා ඔහු සෝවාන් කොට දාවල් බත් වළඳන වෙලාවට ඔහු ලවා පාතුය ගෙන්වාගෙණ අනිත් අමාතායාගේ ගෙට ගොස් ඔහු විසින් සර්වඥයන් වහන්සේ වඩා ගෙට ගෙන්වා මධුර වූ අාහාරපානයෙන් සර්වඥයන් වහන්සේට වැලඳවිය. සර්වඥයොත් වළදා අන්තයෙහි ඕහටත් මෛතීයෙහි අනුසස් වදාරා ඔහුත් සෝවාන් කරවාගත, කාවිසිනුත් එක්කරවාගත නුහුනුවා සර්වඥයන් වහන්සේ එක්කරවා වෛර අරවා වදාළසේක. එදවස් දම්සභා මණ්ඩපයට රැස්වූ මාඑවරුන් වහන්සේ ඇවැත්නි උනුන්කෙරේ වෛරවූ අමාතායෙන් දෙන්නා කා විසිනුත් එක්කරවාගත නුහුනුය. සර්වඥයන් වහන්සේ එක් කරවා වෛර අරවා වදාළසේක, ඉතා අපූර්වවි වදාළ සේක. එතනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්?

යටගිය දවස බරණැස්නුවර මුන්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජාය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහත්සේ තාපසව ගංගාවක් සමීපයෙහි පන්සලක වාසය කරණ සේක. එසමයෙහි බරණැස් නුවර මහත් වූ උත්සවයෙක් විය. ඒ උත්සවය බලන්ට දිවා නයෙකු හා ගරුඬයකුත් ඇවිත් මනුෂා ඓෂයෙන් කෙළිබලා අන්තයේ ගරුඬයා නයාදක එහුබඳවාගත එවිට නයාත් නාග ඓෂය ගෙණ වහා වහා දුවන්නේය. ඒ වෙලාවට තාපසයෝ කාසවස්තුය ගොඩ තබා නානකඩක් ඇඳගෙණ දිය නාන්ට බටහ. ඒ වෙලාවට නයා එමින් සිට සිතන්නේ තාපසයන්ගේ වැහැරීමයවූ සිවුරයට වනීන් නම් මා ගැලවිය හැක්කේයයි සිතා ඉන්දුනීල මාණිකායක් ලෙසට රූපය මවාගෙණ වල්කලා සිව්රට වැඳ ගියේය. ඒ වෙලාවට ගුරුඑක් පසුපස්සේ ආයේ තාපසයන්ගේ වලාකලා සිවුරු වන්නියාව දක තාපසයන් කරාගොස් කියන්තී ස්වාමීනි කුෂුධාවෙන් ජීඩිතව නයා එහුබඳවගන ආ මම නුඹවහන්සේ කෙරෙහි ගත් ආදරයෙන් සිවුරු ඇතුලට වැදගිය නයා නොඇල්වීම් එසේහෙයින් සිව්රු ඇරගෙණ නයා මට දූන මැනවැයි කිය. එපවත් බෝධිසත්වයෝ අසා ගුරුකුළ තා කළැදෑ ඉතායහපත තොපට දෙවියෝ ආයුබෝකෙරෙත්වයි දෙවියන්ගේ භෝජනය තොපට ලැබේවවි යනාදී ආශිර්වාද කොට ගොඩට අවුත් නයා එක්අතකින් ඇරගෙණ සිව්රු ඇඳ පෙරවගෙණ නයා හා ගුරුඑ ඇරගෙණ පන්සලට ගොස් දෙන්නාට බණ කියා ජාති වෛරී ගුරුළා හා නයා සමගිකරවා ඒ උපන් ආත්මභාවයට ඔහුනොවුන් කෙරේ වෛර නොවන පණතට සලස්වා යවුහයි වදාරා එසමයෙහි ගුරුලා හා නයා නම් මේ අමාතායෙන් දෙන්නාය. තාපසව උපන්නෙම් ලොවුතුරා බුදුවූ මම් මයයි වදාරා උරග ජාතකය නිමවා වදාළ සේක.